

Itt van a város, vagyunk lakói

Azt hallani úton-útfélen, hogy soha nem volt ennyi kedélybeteg, mint ma. Soha nem volt ennyi depressziós és kiábrándult ember. Ez nem csak kis hazánkra, hanem egész Európára igaz. Van valami általános rosszkedv, amely nem függ össze az egyes országok állapotával, az egyes emberek anyagi helyzetével. Úgy is lehet fogalmazni, hogy boldogtalan világban élünk. Boldogtalan és elégedetlen világban. És ebben a boldogtalan és alapvetően reménytelen Európában emberek tömegei szakítanak el szálakat, emberi kapcsolatokat, vándorolnak, új országot, új szakmát és megélhetést keresve. Aztán mikor rádöbbennek, hogy a keresésben az otthonukat veszítették el, akkor még boldogtalanabbak lesznek. Ahonnan eljöttek, elfelejtik őket, ahová megérkeznek, nem fogadják be őket. Ráadásul ebbe a boldogtalan világba tömegek jönnek boldogságot keresni. És akik jönnek, nem lesznek boldogabbak tőlünk, boldogtalanoktól, sőt rossz lesz a kedvük, mert nincsenek otthon. És mivel nincsenek otthon, nem féltik ezt a világot, nem szeretik ezt a világot, egyre boldogtalanabbak, mert nincs miért dolgozniuk, áldozatot vállalniuk. Az itt lévők közül vannak, akik félnek, hogy akik jönnek, elveszik tőlük azt a boldogságot, ami soha nem is volt az övék, azt a keresztyén kultúrát, amelyet már nagyon régen nem tisztelnek, azt a hitet, amelyben nem hisznek. Vannak, akik azért félnek, mert egyre gyengébbnek látják magukat, egyre kisebbnek a gyülekezeteket, akik azt féltik, amiért sokat tettek. Vannak, akik egyre boldogtalanabbak, mert félnek a jövőtől. Vannak, akik azért nem boldogok, mert félelmet, törvényt és gyűlöletet látnak maguk körül.

Eszembe jut, hogy mit mondott Jézus a boldogságról a Hegyi Beszédben. Azok a boldogok, akiknek nincsenek meg ehhez a feltételeik. De hogyan? Úgy, hogy otthon vannak, vagy ott vannak, ahol lenniük kell.

„Azt mondd meg nékem, hol lesz majd lakóhelyünk? Maradunk itt, vagy egyszer majd továbbmegyünk? Itt van a város, vagyunk lakói, Maradunk itt, neve is van: Budapest.”

Összegyűltünk néhányan, hogy jó barátunknak, Svigruha Karesznek üzenjünk, énekeljünk neki néhány dalt, támogassuk, erősítsük betegségében. Ez a Cseh Tamás dal az egyik legmélyebb kedves dalunk. Tényleg, milyen fontos ez, nem csak, hogy hol lakik az ember, hanem hol van a lakóhelye. A kettő nem ugyanaz. Az egyik csak a használat, az adott helyzet. De a másik az, ahol az embernek helye van, ahol rá van szabva minden. Ideiglenesség és állandóság, vendégség és otthon. Miközben énekelünk, beszélgettünk, rájöttünk, hogy az az állandóság, amit barátunk jelenléte, szolgálata mindig is jelentett nekünk, az tette otthonossá ezt a helyet, az tette lakóhellyé számunkra is. Salamon király tette fel a nagy kérdést templomszentelési imádságában, hogy „lakhatik-e Isten a földön?”. Mindenképpen. Sőt az ember is csak akkor tud otthon lenni ebben a világban, ha azt neki az Isten Lelke otthonossá tette. A Lélek eljött, ideköltözött, hogy lakhatóvá tegye ezt a világot.

Ócsai Zoltán

Véget ért az evangélikus szabadegyetem

Öt előadási nap, tíz előadó, huszonegy előadás, naponként átlagosan ötven résztvevő, összesen 250 látogató. Ezzel a mérleggel zárult a Pécsi Evangélikus Szabadegyetem. Köszönjük minden résztvevőnek az aktív jelenlétet, reméljük, hogy sok értékes tudással bővült az ismeretük és hogy lesz alkalom a folytatásra. Alább a hallgatók visszajelzéseiből szeretnénk megosztani néhányat:

“Utánaolvasásra készítetted és várom a folytatást. Megerősített, hogy szeretek evangélikus lenni és büszke vagyok a gyökereimre.”

“Szenzációs volt! Sokkal szárazabb előadásokra készültem... Ehelyett igen érdekes, izgalmas, érdekfeszítő volt minden perce. Hála és köszönet!”

“Rájöttem, hogy tanulni jó. Tanulságosak voltak az előadások és jó érzés volt ehhez a közösséghez tartozni. Szívesen jönnék hasonlóra ide.”

“Rendkívüli összefoglalása volt mindez a hitünknek, tanításainknak. Jó szervezés jellemezte, egymásra figyelés, ami egészen összhangba hozta a tartalmakat.

“Sok ismeretet kaptunk az egyház működésével kapcsolatban. Jó volt betekintést nyerni az egyház történetébe. A meghívott előadók is kiválóak voltak, témáik érdekes figyelmet felkeltőek. Valóban Isten iskolája volt!”

“Szívesen részt vennék még ilyen színvonalas előadásokon. Szerintem ez egy nagyon profi szervezés volt, kár hogy ilyen rövid ideig tartott.”

Német istentisztelet Pogányban

“Tetszik tudni, hogy Pogány németül Pogan?” - tette fel a kérdést a templomkapuban egy német népviseletbe öltözött férfi. Már belépve érzékelttem, hogy az egész léghőrt áthatja a német nyelv, a kultúra és a hagyományok iránti tisztelet. Többen dirndl ruhát húztak erre az eseményre. Ez már a második német nyelvű istentisztelet volt idén Pogányban, de az első alkalommal - pár hónappal korábban - még csak az ígértetés zajlott idegen nyelven, a liturgia magyarul folyt. Most azonban, Birkenstock Zoltán, a német önkormányzat elnökének ösztönzésére egy teljesen német istentiszteletet tartottunk. Sokakat megmozgatott az esemény, hiszen a Pogányi Német Vegyeskórus négy német énekkel is készült, amelyet tangóharmonika, harmónium, illetve trombita kísérettel tettek még színesebbé. Az istentiszteletet a Pécsi Rádió is felvette, így akik lemaradtak róla, vagy távolabb élnek, meghallgathatják pünkösdi vasárnap negyed 12-kor

a német nemzetiségi műsorban. Az alkalom nem ért véget az áldás után, hanem egy kötetlen beszélgetéssel és szeretetvendégséggel folytatódott, ahol a német kötődésű kórus- és gyülekezeti tagok még jobban megismerhették egymást.

Kovács Barbara

Országos Evangélikus Kórustalálkozó

Csodálatos élményben volt része a gyülekezeti kórusnak május 13-14-én a szarvasi Országos Evangélikus Kórustalálkozón. A reformáció 500 éves évfordulója tiszteletére megrendezett találkozót egyházkerületi kórustalálkozók előzték meg az ősszel. Az ezen résztvevő kórusok közül választották ki azt a tizenkettőt, amelyek meghívást kaptak az országos találkozóra.

A szarvasi evangélikus ótemplomban megrendezett nagy koncerten az egyes kórusok tizenkét perces önálló műsora mellett négy összkari mű is elhangzott, amelyek egy része szintén komoly készülést igényelt. Mi, pécsi énekesek büszkékké lehettünk, mert Sulyok Imre 150. zsolotárának vezényletével, a 350 fős kórus élére kórusvezetőnk, Magdolnát kérték fel a szervezők. Kecskés Balázs “Ő, tarts meg, Urunk szent ígédben” című, ez alkalomra írt művének ősbemutatója nagy sikert aratott, a szóvalban gyülekezetünk tagja, Gógl Írisz is közreműködött.

A majdnem ötórás koncert alatt kint zuhogott az eső, dörgött, villámlott, de bent a templomban fény és melegség áradt szét...

Az alábbi linken megtalálható a kórustalálkozó teljes hanganyaga képekkel:

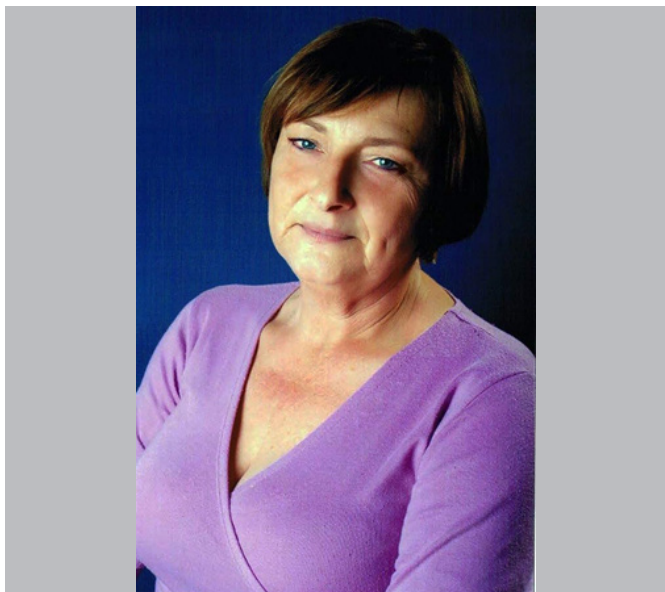
<http://lutheran.hu/orszagos-evangelikus-korustalalkozo-2017>

Másnap minden résztvevő kórus egy „vidéki” templom istentiszteletén szolgált rövid műsorral. Minket a szegedi gyülekezet és lelkésze, Cserhádi Sándor fogadott nagy szeretettel. A lélekemelő, úrvacsorával egybekötött istentisztelet után közös ebéd, majd egy kis városnézés zárta le a hétvégét.

D. Buvári Nóra

Fejezetek az óvoda történetéből

Interjú Major Gabriella Zójával

A 2016. évi karácsonyi számban már megjelentettük az óvoda történetét. Az akkori írás az objektív adatokra és döntésekre támaszkodott. Most egy olyan munkatársat kérdezek óvodánkról, saját tapasztalatairól, akinek gyakorlati munkája óvodánkkal egyidős. 1977 őszén kezdett el itt dolgozni, az óvoda nyitásakor, és most készülődik a jól megérdemelt nyugdíjas éveire.

Kérlek, meséld nekünk az óvoda születéséről, és arról, te hogy kerültél ide, milyen tapasztalataid, élményeid vannak?

1977 szeptemberében arról szóltak a hírek, hogy egy modern, szép óvoda nyílik Kertvárosban, és nincs elég szakképzett pedagógus, képzés nélküli óvónői állásra lehet jelentkezni. Jelentkeztem, elvégeztem egy tanfolyamot, és október 18-án ott álltam izgatottan az félkész óvoda előtt. Tele volt építési törmelékkel, még festettek, betonozták az udvart, de látszott, tényleg szép, különleges a Zsolnay cseréppel formált virágos tető. A Viktória utcai óvodában hímeztük a takarókat, majd végre birtokba vettük az óvodát. Sok munka volt, minden csupa festék, törmelék, de egy fiatal, lelkes csapatnak ez nem volt akadály. Takarítottunk reggeltől késő estig, berendeztük az ovit. Végre ott voltak a bútorok, a játékok, minden a helyére került. Elérkezett a nagy nap: 1977 november 7.-én végre megnyitotta kapuit az „Elefántos” óvoda. Az udvaron álló elefánt szobor miatt kapta ezt a becenevet. Ez az óvoda lett a családom, itt lett a lelkes nagylányból felnőtt, és immár nemsokára nyugdíjas óvónéni.

Mi az, ami állandó volt a negyven év alatt?

Közel 30 évig volt egy stabil kollektíva, gyakorlatilag

mindenki kezdőként kezdett itt dolgozni. Mindenkor a gyermek érdeke volt az első. A gyermekközpontúság, odafigyelés, bizalom, gondoskodás, színvonalas nevelés és oktatás, a szülőkkel jó kapcsolat, kommunikáció.

Mi jelentette számodra a legnagyobb nehézséget?

Amikor körülbelül három éve „megállt a levegő” az óvoda körül. Éreztük, valaminek változnia kell. 2016-ban jött a hír, hogy fenntartóváltás lesz, átvesz minket az evangélikus egyház. Hat pedagógus elment, de mi négyen maradtunk, mert tudtuk, hogy az óvodánknak kell a változás, és egy jó kollektívával újra az az Elefántos óvoda lesz, ahova érdemes lesz a gyermekeket beíratni. Megérte itt maradni!

Mi fog a legjobban hiányozni, ha már nem leszel aktív munkatársunk?

A gyerekek, a zsvivaj, a kacagásuk, az ölelésük, minden: és persze ti is, de nem szeretnék örökre búcsúzni, itt a helyem.

Meséld el, kérlek, az ide fűződő legkedvesebb élményedet!

Ez nehéz kérdés! Talán a legközelebbi az, amikor K. Dávid, egy aspergeres kisfiú a harmadik együtt töltött nap után már megengedte, hogy megsimogassam, amikor a Down-szindrómás kislány Sára először hívott a barátnőjének, amikor a „rég” óvodások egyetemisták, gimnazisták megkeresnek a sikerekkel, bánatokkal, vagy már hozzák a gyermekeiket az oviba.

Köszönöm, hogy válaszoltál a kérdéseimre!

Zárásként hozzáfűzném, Gabi kapcsolata a gyermekekkel, a munkatársakkal nem szakad meg, a következő tanévben még sokat fog segíteni a helyettesítési feladatokban, valamint az intézmény igazgatótanácsának tagja, ahol jegyzői feladatokat vállalt.

Óvodásaid, családjaik és munkatársaid szeretete kísérjen további utadon!

Kiss-Tóth Zsuzsanna

Zöld nevelés a legkisebbeknek

„Apró lépés az óvodásnak, nagy lépés a világnak!” – ez lehetne a mottója annak a környezettudatos gondolkodásnak, amit az óvodánkban a tehetséggondozó műhelyünkben képviselünk.

A legfontosabb, hogy mindenki tehet a Föld megmentéséért, de első lépésként ezt el is kell hinnünk. Nem nevelhetjük a gyerekeket környezettudatos gondolkodásmódra, ha mi magunk nem hiszünk a változásban, és nem szolgálunk követendő példaként számukra. Nagyon nagy a felelősségünk, hogy felnőtté válva is képesek legyenek harmóniában élni a természettel. Fontos, hogy a gondolkodásuk váljék zölddé.

Az óvodánkban tehetséggondozó műhelyben kézműveskedhetnek a gyerekek az újrahasznosítás szem előtt tartva. Legtöbbször hulladék anyagokból (papírgurigákból, műanyag palackokból, kupakokból, joghurtos dobozokból, papírmaradékokból, aprított szivacsból), illetve természetes anyagokból (fadarabokból, magokból, levelekből, termésekből) alkotunk. A legtöbb elkészült alkotás nemcsak esztétikai értéket képvisel, hanem később is használható. Készítettünk már bábokat, apróbb játékokat, madáretetőt, képeket, ünnepekhez kapcsolódó dekorációs elemeket is.

Csak akkor sikerül kellőképpen motiválni a gyerekeket, ha figyelembe vesszük érdeklődésüket, kreativitásukat és életkori sajátosságait.

A kézműves tevékenységek folyamán fejlődik a szem-kéz koordinációjuk, finommotorikájuk, logikus gondolkodásuk, koncentráció képességük, kreativitásuk, szabálytudatuk, kitartásuk, figyelmük és fegyelmük, és ami nagyon fontos, hogy egyben formáljuk környezettudatos gondolkodásukat is.

Bosnyákné Fetzer Tünde

Családi juniális az óvodában

Június 10-én 15.00-19.00 óra között immár sokadik alkalommal rendezzük meg a Kék Elefánt Evangélikus Óvodában a Családi napot.

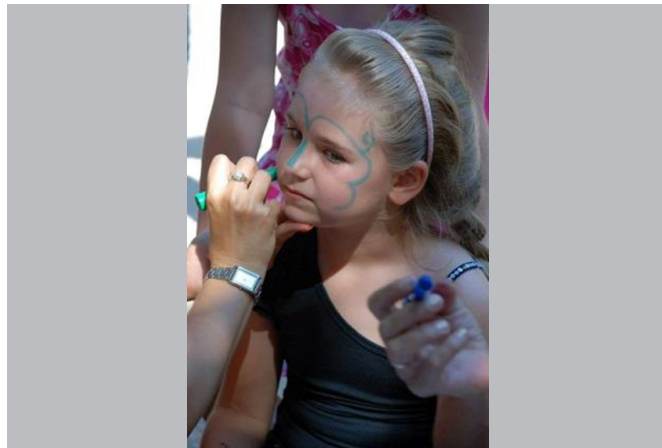
Célunk kettős. Egyrészt szeretnénk a családokat egymáshoz közelebb hozni, hogy egy kicsit kiszakadjanak a hétköznapi életből. A mai rohanó világban kellenek a közösségeket összekovácsló programok, ahol mindenki kikapcsolódhat, és egy rövid időre újra gyereknek érezheti magát.

Másrészt aki megvásárolja a családi belépő jegyet, hozzájárul ahhoz, hogy a csoportszobák ablakaira redőny

kerülhessen. Ezáltal a gyermekek a nyári nagy melegben kényelmesebben tudnak pihenni.

A programok összeállításánál arra törekszünk, hogy kicsik és nagyok egyaránt találjanak kedvükre valót. Minden évben igyekszünk bővíteni a kínálatot.

És hogy mi vár azokra, aki ellátogatnak hozzánk?

A játszani vágyó gyerekeket ugrálóvár, trambulín és arcfestés várja. Lehet lovagolni és horgászni.

Az Ebtanoda interaktív kutyás bemutatóval lép fel.

Óriás társasjátékkal és malom játékkal a nagyobb gyerekek is felhőtlenül szórakozhatnak.

Nem feledkezünk meg a felnőttekről sem. Az egészséges életmód keretén belül ingyenes testzsírtömeg mérést és életmód tanácsadást szervezünk.

Árnyat adó fáink alatt élvezettel fogyaszthatják a hideg üdítőitalokat, és a finomabbnál-finomabb szendvicseket, süteményeket.

A Családi Nap megkoronázása a tombola lesz, ahol értékes nyereményeket sorsolunk ki.

Lesznek gyógyfürdő belépők, borválogatás, színházjegy és még sok más meglepetés!

Senki nem marad ajándék nélkül, mert akinek nincs szerencséje a tombolán, az választhat a játékos dobozból egy meglepetést.

Mindenkit szeretettel várunk!

Csehne Kovács Éva

Májusi szépítő nap

Napfényes, szép időnk volt május 20-án szombaton. Már fél nyolc körül gyülekeztünk az óvoda udvarán. Hoztuk magunkkal a szerszámokat, beültetésre váró virágokat, zöldségfélét és a jókedvünket.

Jöttek gyülekezeti tagok, szülők, nagyszülők, óvodásaink és természetesen mi, az óvoda dolgozói, mindannyian.

Hollósi Antalné Kati néni, és Bagoly Lenke a gyülekezetből, mindketten ügyes, gondos kertészkedők.

Nagy öröm volt velük dolgozni, az udvar sziklakertjében, és a kicsi veteményesünkben. Szakértelmük, kedvességük, szorgalmuk igazán példaértékű volt.

Az udvar felőli teraszajtókat lecsiszoltuk, és átfestettük fehérre. Itt nagyon sokat dolgozott Haraszi Tamás, Harasztiné Dunavölgyi Éva, Haraszi József. Nagy munka volt a beton ülőlapok kiszedése, és elszállítása az udvar egyik sarkába. Ez nehéz fizikai munka volt, a férfiak igazán kitettek magukért. Udvarosunk, Grób János irányításával Légrádi Tamás, Szabó Gábor, Kőszegi Bálint papája, Maráczai Sándor, és Lajos Mátyás. A festésben, az udvar tisztán tartásában segítettek: Petrovics Erzsébet, és Légrádi Tamás felesége Marcsi, a négy gyermekükkel együtt, akik ott tevékenykedtek, ahol tudtak: Blanka, Barna, Csaba, és Nóra. Mi óvónők, a dajkák, a vezetőnkkel együtt kertészkedtünk, befestettük az udvari játékokat. A betonon lévő alakzatokat is sikerült megújítani, átfesteni. Tizenegy óra körül tartottunk egy jól megérdemelt pihenőt. Szendvicseket, túrós süteményt, és Skoda Emese pizzás kalácsát kóstolhattunk meg. Jó hangulatban, egymást buzdítva fogtunk neki újra a munkának. Ketten pénzügyi támogatással is segítettek minket: a Gengel és a Sebestyén család.

Két óra körül fejeztük be a munkát. Örömmel mondhatjuk, hogy megcsináltuk, amit elterveztünk, hála a lelkes, tevékeny résztvevőknek!

Köszönet érte mindenkinek, aki szívügyének érezte szépíteni az óvodánk udvarát.

Pap Margit

Megerősítésre várva

A konfirmáció megerősítést jelent. De miben való megerősítést, ez a kérdés. Vannak családjaink, akiknek úgy nőttek föl gyerekeik, hogy a „Dischka” mindig is természetes életterük volt. Itt keresztelték őket, itt játszottak az istentisztelet alatti foglalkozásokon, itt voltak a gyerektáborokban, vártak hosszú órákat a szüleikre, akik épp a gyülekezet fontos ügyeit tárgyalták, vagy épp rendezték a kertet. Szerepeltek, díszítettek, énekeltek, kirándultak velünk. Aztán eljött az idő, mikor már nem akart szerepelni, énekelni sem, mert az ciki. Mindenkinek az életében eljön az áldott kamaszkor, a mindent megkérdőjelező kamaszkor. Amikor inkább szabadulni akar, mintsem kötődni, mikor magát keresi a kamasz és nem az Istent. Több a veszekedés, kevesebb az engedelmesség nem csak a szülőkkel, hanem az Istennel szemben is. Ők most nem megerősíteni, hanem inkább lazítani szeretnének a szálakon. De a konfirmáció megerősítést jelent. Igen, az Isten megerősíti elköteleződését, és azt mondja nekik, hogy nem tudsz úgy elszakadni, úgy viselkedni, olyan lenni, hogy én ne szeresselek. A szülő is megerősíti, hogy bár visszabeszélsz sokszor, ugyanúgy szeretlek fiam, lányom, mint mikor kisbaba voltál, gyönyörködöm benned, mert szép vagy, mert már majdnem felnőttél. És a gyülekezet is megerősíti, hogy ide tartozol, itt vagy otthon, ide bármikor jöhetsz. Ez a templom, ez a közösség számít rád és te számíthatsz ránk.

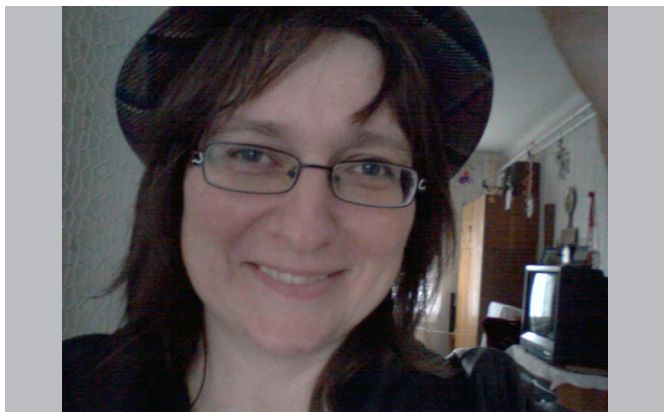

A mi konfirmandusaink, a mi gyerekeink ebben az évben: Bánki László, Bánki Petra, Fülöp Sára, Fülöp Sámuel, Fülöp Nóra, Müller Péter, Kenyeres Kata, Kenyeres Dóra, Kováts Gréta, Trautmann Balázs, Ujvári Sebestyén, Ujvári Mátyás, Walter Vince, Walter Gyula, Wagner Mihály, Wagner Máté.

Ócsai Zoltán

Akik melletted ülnek

Gyülekezeti arcképcsarnok -
Janszkyné Kőszeghy Ildikó

Az elmúlt hetekben többen feltették nekem a kérdést, ki az a Kőszeghy Ildikó? Gondolom, hogy gyülekezeti újságunkban megjelent írásaid keltették fel az érdeklődést. Hosszas gondolkodás után igent mondtál az interjúra, így most én továbbítom és tőled kérdezem, ki az a Kőszeghy Ildikó?

Balassagyarmaton születtem, szüleim hívó evangélikusok. Ott kereszteltek és konfirmáltam. Gyerekkoromban Szabó József püspök és Túrmezei Erzsébet diakonissza, költő is a gyülekezetben szolgáltak.

Sok városban éltél rövidebb, hosszabb ideig, említénéd őket?

A tanulmányaim miatt Budapestre költöztem, kollégiumban laktam. Bár jó emlék, de a város túl zajos és zsúfolt volt nekem, ezért nem nagyon szerettem.

Mit tanultál?

Az ELTE matematika-fizika szakára jártam.

A lapunkban megjelent könyv és filmismertetőid alapján humán szakosnak hittelek.

Sokszor ezt gondolják rólam. Talán így vagyok egyensúlyban.

Folytatva a városokat, mi következett?

A férjemmel, aki Moszkvában született, Zalaegerszegen egy szilveszteri egyetemi bulin ismerkedtünk meg, pedig mindketten Budapestre jártunk egyetemre. Barátaink szervezték így, hogy mindketten ott legyünk. 1995-ben házasodtunk össze. Nagybátyám, Kőszeghy Tamás esketett minket. Az első saját otthonunk Fóton volt, egy fél parasztház. Ott még jártunk templomba Bohus Imre bácsiékhoz, nagyon jó emberek voltak a szó legjobb

értelmében. Majd ismét Budapest következett, ott kezdtem dolgozni, neveltem a gyerekeimet. Ott, bár kerestem, de nem találtam olyan gyülekezetet, ahová szívesen jártam volna. Kérdéseimmel is egyedül maradtam. Sok barátunk volt akkoriban, főleg korombeli kismamák, akikkel mindenről tudtam beszélgetni. Ezután a németországi Bielefeldben éltünk másfél évig. Jó volt, de én ennek ellenére az első perctől számoltam a napokat, vártam a hazaérkezést. Visszajöttünk Budapestre egy rövid időre, de már tudtuk, hogy Pécs lesz a következő városunk. Férjem orvosként a Pécsi Neurológiai Klinikán kapott állást. Én rövid keresés után Siklóson kaptam tanári állást. Hét évig ott dolgoztam. Most újra ott tanítok a gimnáziumban. Otthonra végül Szalántán leltünk.

Ezt a sok változást nem volt nehéz megélni?

Olyan sokszor költöztünk, hogy itt sokáig nem voltak barátaim. Nehezen tudtam már új kapcsolatokat teremteni. A barátok hátramaradtak, főleg Budapesten. Most már könnyebb ez is, mint az elején.

Két fiad van?

Igen, már mindketten nagyok. Józsi 22 éves, a Közgazdasági Egyetemre jár. Pali 16 éves, ő a Babits Mihály Gimnáziumban tanul.

Mióta jársz a gyülekezetbe?

Ez érdekes. Isten valahogy tudta, hogyan kell engem megtalálni. Négy éve karácsonykor hazamentünk szülővárosomba, és hosszú szünet után elmentünk a templomba. Ahol Bartha István lelkész prédikált. Ott valami megragadott, előjöttek a kérdéseim. Istvánnal gyakran beszélgettem e-mailben. Ő noszogatótt, hogy menjek a pécsi gyülekezetbe. Szót fogadtam, jöttem a templomba. Akkoriban indított felnőtt hittanórát Németh Zoltán lelkész, oda jártam először. Kicsit sértetten, mert akkoriban azt gondoltam, mindent tudok. Majd az ÖFI következett. Oda azóta is nagy lelkesedéssel járok. Várom az alkalmakat, életszerű témákkal foglalkozunk és nagy örömökre itt lehet kérdezni is.

Mint tanárnőtől kérdezem, hogy milyen tanítvány vagy?

Régóta keresem, hogyan tudnám megélni, amit Jézus mondott. Sokszor kaptam azt a választ, hogy néhány dolgot nem lehet megvalósítani, mert annyira magasra teszi a mércét. De már azt gondolom - Ócsai Zoltán és Cserhádi Sándor lelkészeket hallgatva -, hogy meg lehet élni mindent, amit Jézus tanított. Meg kell próbálni mindenképp. Van, hogy sikerül, az is lehet, hogy nem. De meg vagyok győződve arról, hogy Jézus semmit sem mondott csak azért, hogy csodáljuk Vele járva, őt követve minden sikerülhet. Nekem mindig fontos volt, hogy ne csak az érzelmeimet, a lelkiismeretemet, hanem a gondolataimat is meg tudja Isten ragadni. Ezért

szeretem az evangélikusságomat, a pécsi gyülekezetet, a lelkészeinket, mert prédikációikkal tudnak rám hatni. Szerintem csak így lehet a hitet a gyakorlatba átültetni. Isten szeretetén át szeretni az embereket.

Márfiné Angyal Edit

Jn21

Péter az udvaron sétált. Próbált visszaemlékezni, hogy milyen volt, amikor a Mester megjelent közöttük. Kétszer is megtörtént, de az egész olyan álomszerűnek tűnt. Lehet, hogy csak annyira vágytak rá, hogy újra vele legyenek, hogy képesek voltak együtt elképzelni ezt? Meglehet.

- Menjünk el halászni! – kiáltott fel Péter.

Tamás és még öten egyszerre ugrottak fel. Összeszedték a felszerelésüket, amelyek már kicsit porosak voltak. Megtisztogatták a hálókat, megvarrták az elszakadt részeket. Beszálltak a hajóba, beveztek. Jólesett Péternek a víz illata, a szél érintése, meztelen talpa alatt a deszka durvasága. És bár nem fogtak semmit, mégis kicsit megnyugodott a lelke. Mintha az előző évek meg sem történtek volna. Nem tanította őket senki, nem láttak csodákat, nem hallottak tanításokat. Semmi sem történt. Amikor kimentek a partra, szembe jött velük egy ember.

- Nincs valami ennivalótok? – kérdezte.

- Nincsen. Nem fogtunk semmit egész éjszaka.

- Menjete, vessétek ki a hálót a hajó jobb oldalán! – mondta az idegen.

Szó nélkül megfordultak, kivetették a hálókat, és annyi halat fogtak, hogy attól féltek, hogy elszakadnak a hálók. De szerencsére jól bírták a terhet. Ők pedig arra gondoltak, hogy milyen jó, hogy ilyen kiváló minőségű hálók vannak.

Péter kinézett a hajóból az idegenre, aki furcsán ismerős volt neki. És csak nézett rá. Abban a pillanatban villámként érte a felismerés.

- Az Úr az! – kiáltotta, és már bele is vetette magát a vízbe.

Úszott, majd a partra érve elkezdett szaladni. De a többiek gyorsabbak voltak nála. Mire odaért, már hozták is a halat, amit most fogtak. Tüzet raktak, lassan megsültek a halak. Péter ösztönösen hátrébb ült. Olyan sok minden járt a fejében. Itt a Mester, és ő csak álomnak gondolt mindent. Már ezért is büntudata volt. Aztán minden eszébe jutott. Az az éjszaka...

Felnézett. A Mester is épp akkor nézett rá. Egyenesen a szemébe. Péter lesütötte a szemét. Olyan érzése támadt, mintha csak ők ketten lennének a parton. Mindenki eltűnt körülöttük.

- Péter! Mi bánt? – kérdezte a mester.

- Uram, én annyi rosszat tettem. Meg tudsz nekem bocsátani? Persze tudom, hogy azt mondtad, még hetvenszer hétszer is. De hát nem ekkora dolgokat. Pedig én csak nem akartam egyedül maradni, és féltem. De ma már nem tagadnám le, hogy ismertelek. Ma már biztos nem.

- Tudom, Péter, hogy nem tennéd meg – felelte a Mester. Péter szemében könnyek gyűltek.

- Mester! – szólt csendesen. – Mondd, szeretsz te engem?

- Igen, Péter, szeretlek téged.

- Még ezek után is képes vagy engem szeretni?

- Én szeretlek téged, Péter!

- Olyan dolgokat mondtam és tettem, amit nem kellett volna, amivel közelebb vittelek a halálhoz. Hogyan tudsz engem ezek után szeretni?

- Péter, tudom, mi lakik benned, ismerem a szándékaidat, és nagyon szeretlek téged!

És akkor Péter újra sírni kezdett...

Janszkné Kőszeghy Ildikó

Mohácsra kirándultunk

A hideg, esős idő ellenére sem maradt senki otthon, külön örömünkre Ócsai Zoltán lelkészünk családjával együtt, Barbara és Patrik is részt tudtak venni. Április 19-én, szerdán reggel indultunk, Mohács-Sátorhely Nemzeti Emlékhely volt az első állomásunk. Alaposan felkészült vezető, gazdag szemléltető eszközök és film segítségével, új információkkal gyarapodtunk. Ezután a Kanizsai Dorottya Múzeum gazdag, állandó és időszakos kiállítását néztük meg. Többek között, Magyarország déli népcsoportjainak népviselete, használati tárgyai maradandó élményt nyújtottak. Tovább sétáltunk az evangélikus templomba, ahol már nagy szeretettel várt bennünket Némethné Tóth Ildikó lelkész. A rövid templomtörténeti ismertető, majd éneklés és ima után a közeli étteremben elfogyasztottuk finom ebédünket. A Fogadalmi templom megtekintése után - amelynek lépcsőjén fotóztunk bennünket lelkészünk - jól esett szállni a meleg buszba.

Márfiné Angyal Edit

Június

3. szombat 18.00 – Konfirmációs vizsga
4. vasárnap 9.00 – Pünkösöd – Konfirmáció
5. hétfő 9.00 – Pünkösöd
11. vasárnap 10.30 – Családi istentisztelet – tanévzáró
11-17. vasárnap-szombat – Kísért imádság hete
24. szombat – Kovács Barbara lelkézszentelése Pilisen
26-30. hétfő-péntek – Napközi gyerektábor – Jelentkezés a lelkészi hivatalban

Vasárnapi istentiszteletek

Pécs: 9.00 és 18.00

A 9 órás istentisztelettel párhuzamosan gyermek bibliaóra, munkatársak vezetésével a tanteremben.

Hónap 1. vasárnapján 10.30 órakor – családi istentisztelet. Aznap a 9 órás istentisztelet idején nincs gyermekfoglalkozás.

Hónap utolsó vasárnapján 18.00 órakor - Zenés áhítat.

Komló: 11.00

Pogány: 9.00

Baldauf Otthon: 10.00

Vasas: hó 2. és 4. vasárnap 11.00

Kozármisleny: hó utolsó vasárnapján 14.30

Szigetvár: hó 3. vas. 11.30

TANÉVZÁRÓ BRINGÁS ISTENTISZTELET

JÚNIUS

11

ISTENTISZTELET
KEZDÉS: 11:30

INDULÁS 10:30
EVANGÉLIKUS
TEMPLOM

CÉL: MALOMVÖLGYI TÓ

+ PIKNIK

TOVÁBBI INFO: HAJDUCH-SZMOLA PATRIK

Meghívó

Kovács Barbara lelkészé szentelésére

Szeretettel meghívom Önt és kedves családját ünnepi istentiszteletünkre.

Az ordináció szolgálatát végzik:

dr. Pángyánszky Ágnes
egyetemi lelkész

Gáncs Péter
püspök

Ócsai Zoltán
lelkész

Az ordináció helye és időpontja:

2017. június 24. (szombat) 11 óra

Pilisi evangélikus templom
2721 Pilis, Kossuth Lajos u. 34.

A lelkézszentelésre gyülekezetünk buszt bérel az odajutáshoz. A jelentkezéseket az irodába várjuk!

bibliai történetek

Gyülekezeti gyerektábor

2017. JÚNIUS 26-30.

kézműveskedés

Részvételi díj:
 Egyházfenntartó családok számára
 10.000/gyerek
 Nem egyházfenntartó családok
 számára 15.000/gyerek
 Testvéreknek kedvezmény!

csapatjátékok

Jelentkezés:
 Június 20-ig a lelkeszi hivatalban
 a részvételi díj befizetésével

Luther Rózsa Alapítvány

Szeretnénk köszönetet mondani, hogy a Luther Rózsa Alapítvány céljait 2016. évben adományaival támogatták.

Az Alapítvány Kuratóriuma a befolyt adományokat teljes egészében a Pécsi Evangélikus Egyházközség életének támogatására fordította. Húsvétkor és karácsonykor a gyülekezet anyagilag rászorult családjait vásárlási utalvánnyal segítettük. A gyerekkarácsonyt, gyermektábort, a gyülekezet kórusát, a gyülekezeti, családi balatonszárszói hétvégét anyagilag segítettük, gyülekezeti kirándulás, családi vasárnap költségeihez járultunk hozzá. 2016. évben összesen 530 000 Ft adományt fordítottunk a gyülekezet életének támogatására.

2017-ben az adó 1%-ának felajánlásai várhatóan növekedni fognak a Kék Elefánt Evangélikus Óvoda gyermekeinek szülei révén is. Ezeket a hozzájárulásokat ezúton is köszönjük!

Az orgona alszámlára befizetett adományok templomunk orgona felújítási céljait szolgálják.

Hálás szívvel mondunk köszönetet az eddigiekért, és

számítunk Önökre a továbbiakban is.

Erős vár a mi Istenünk!

Köszönettel:

Heinemann Rausch Márta
 Luther Rózsa Alapítvány elnöke

Támogatások

Egyházfenntartói járuléék:

A presbitérium 7/2016 (10.03.) sz. határozata értelmében a választói névjegyzékre való felkerüléshez az egyházfenntartói járuléék minimális összege

- keresettel rendelkezőknek évi **16.000 Ft**,
- nyugdíjasoknak, egyetemistáknak, keresettel nem rendelkezőknek évi **8.000 Ft**.

Mivel ez a minimum összeg nem fedezi a gyülekezet működési költségeit, ezért

- keresettel rendelkezőket havi **2.000 Ft**
- nyugdíjasokat, egyetemistákat, keresettel nem rendelkezőket havi **1.000 Ft** ajánlott hozzájárulás befizetésére kérjük.

A Luther Rózsa Alapítvány köszöni az 1%-os felajánlásokat, és továbbra is számít a gyülekezet tagjainak támogatására (a Kék Elefánt is ide várja a felajánlásokat).

Adószám: 19033307-1-02

Számlaszám:

K&H Bank 10200012-24074393-00000000

Orgona alszámla:

K&H Bank 10402427-00007236-00000008

Lelkészek elérhetősége:

Ócsai Zoltán 20/824-62-50

zoltan.ocsai@lutheran.hu

Hajduch-Szmola Patrik 20/620-28-20

hajduchpatrik@gmail.com

Kovács Barbara 20/218-65-04

kovacs.barbara.luca@gmail.com

Lelkeszi fogadóórák:

Kedd 15.00-17.00

és csütörtök 15.00-17.00

Valamint egyéb egyeztetett időpontokban.

Iroda: 20/824-52-74

Hivatali órák: Minden hétköznap 14.00-17.00

Gyülekezetünk számlaszáma:

Szigetvári Takarékszövetkezet

50800111-11188568-00000000

Kísért Imádság Hete

2017. június 11-17.

A Pálos Rend és a Pécsi Evangélikus Gyülekezet együttműködésével, hatodik alkalommal rendezzük meg Pécsen a Kísért Imádság Hétét.

A programot a résztvevők együtt kezdik 11-én, vasárnap délután, és közösen fejezik be a következő szombat délelőttjén. A hét közbülső napjain ki-ki a maga választotta időben mintegy fél órát szán elcsendesedésre, imára, és fél órát beszélget kísérőjével, hogy megossza vele imádsága tapasztalatait.

A részvételhez előzetes jelentkezés szükséges.

Jelentkezési határidő június 6, kedd.

Kísérők: Benkő Adrienne; Csóka János, pálos szerzetes; Kovács Adrienn; Mátyás Mihály, pálos szerzetes; Ócsai Zoltán, evangélikus lelkész; Sebők Ágnes.

További információk, jelentkezési lap:
agnes.sebok.pecs@gmail.com

Balatonszárszó gyülekezeti hétvége - Finn vendégek

Április 28 - május 3. között vendégül láttuk Lahti testvérgyülekezetünk 23 fős küldöttségét. Az LSP Gospel Bigband és az LSP Brass, két fúvós zenekar érkezett kísérellel, Miika Hämäläinen lelkész és Maarika Laakso-Helle külkapcsolati munkatárs vezetésével. Két napot a balatonszárszói evangélikus üdülőben töltöttünk együtt a gyülekezeti hétvégén, ahova Gospel kórusunk is ellátogatott. Ismerkedtünk, gyönyörködtünk a Balatoni tájban, közösen gondolkodtunk és volt lehetőség elcsendesedésre és hangosabb zenei próbákra is. A kórus és a fúvós zenekar vasárnap este már Pécsen adott nagy sikerű közös koncertet templomunkban, másnap pedig Pogányban a Baldauf Gusztáv Szeretetotthonba látogattak, majd a majális keretében léptek fel a Zsályaligetben. Még két napot töltöttek Pécsen vendégeink. Többen hotelben, mások vendéglátó családoknál szálltak meg.

Volt városnézés, látogatás a Református Kollégiumban, séták és közös főzések, étkezések. Utolsó itt töltött napjukon a Kék Elefánt Evangélikus Óvodában jártak, bemutatták a hangszereiket, és egy mini koncertet is adtak a gyerekek nagy örömeire. Láthatóan a vendégek és vendéglátók is jól érezték magukat az együtt töltött időben, és hálásak lehetünk, hogy ismét megélhettük a találkozás és testvériség örömét.

Müllerné dr. Victor Andrea

Gyülekezeti nap

Május 7-én a 9 órai istentiszteletre hívogattunk minden evangélikus testvérünket Pécsről valamint a szórvány- és leánygyülekezeleteinkből is: Komlóról, Pogányból, Vasasról, Kozármislenyből, Pécsváradról, Szigetvárról, abból az alkalomból, hogy hatodéves teológusunk Kovács Barbara Luca vizsga istentiszteletére készültünk. A vizsgabizottság tagjaiként Dr. Szabó Lajos rektor és Szabóné Mátrai Marianna voltak jelen, akiket mindig nagy szeretettel fogad a pécsi gyülekezet, hiszen mindkettőjüknek itt indult lelkészi szolgálatuk. Gyülekezetünk már az első napok óta szívébe zárta Barbara kedves lényét és szolgálatát, ennek ünnepe volt ez az istentisztelet és az elhangzott igazán kiváló prédikáció. A bizottság megerősítette mindezt, és Barbara jelesre vizsgázott. Szeretettel gratulálunk neki!

A gyermekeket egész délelőtt játékos foglalkozásokkal, vetélkedőkkel várták a munkatársak, és anyák napja lévén, a gyerekek kedves zenés köszöntőjükkel az egész gyülekezetet megajándékozták. Az istentisztelet az éves gyülekezeti közgyűléssel folytatódott, ahol az SZMSZ kisebb módosításai mellett, lelkészi és gazdasági beszámolókon kívül, az immár egy éve működő evangélikus óvodánkról is hallhattunk beszámolót. Köszönjük, hogy Isten áldása volt az elmúlt év eseményein, szolgálatain, lelkészeken, munkatársakon, az egész gyülekezeten! Ezt gondolhattuk végig, élhettük meg a beszámolókat hallgatva.

A délelőtt a szomorkás idő ellenére ragyogóan sikerült, melynek megkoronázása volt a közös ebéd. Három szakácsunk: Manner Vilmos, Tencz János Pogányból, és Dr. Tamás Zsolt - aki már sok gyülekezeti alkalom séfje volt-, kora reggel óta készítették a bográcsos finomságokat, amit jó étvágygal fogyasztott el az ünneplő gyülekezet. Köszönjük mindenki munkáját, segítségét, részvételét!

Müllerné dr. Victor Andrea

A Pécsi Evangélikus Egyházközség időszakos lapja

7621 Pécs, Dischka Győző u. 4-6.

72/516-331; 20/824-52-74 pecs@lutheran.hu

Honlapunk: <http://pecs.lutheran.hu>